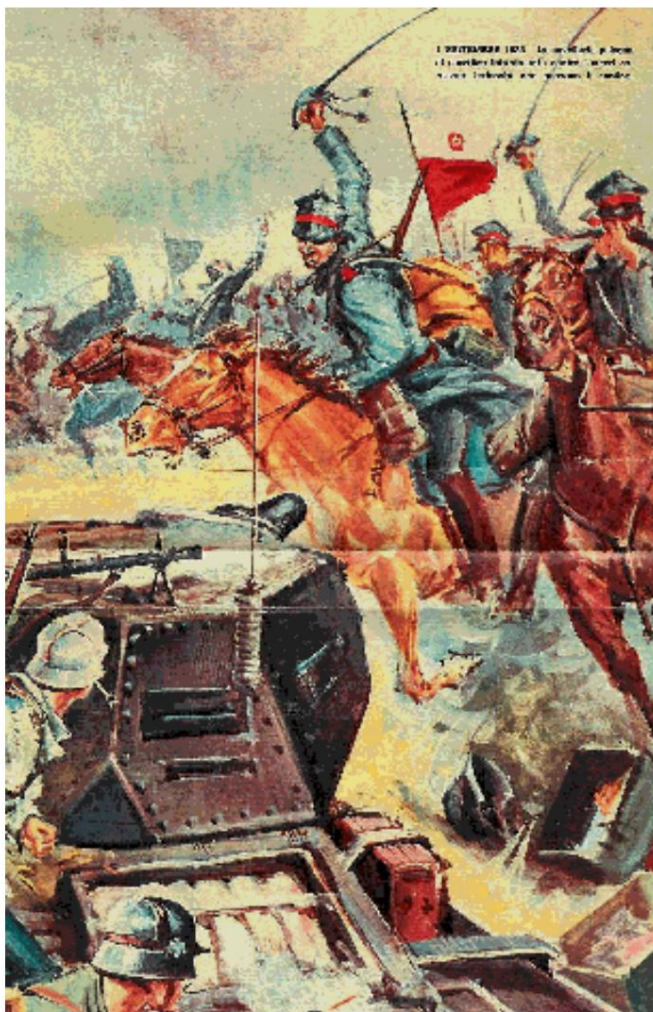

Polsk kavaleri i Anden Verdenskrig

Myter eller realiteter

Introduktion

Dette resume vil give et kort overblik over mine artikler om polsk kavaleri.

Ladede polakkerne virkelig tyske kampvogne og panservogne frontalt? Som alle andre myter indeholder dette et fragment af sandhed.

Klokken 17 den 1. september 1939 blev myten født, da de polske 18. Lancers fra Pomorska kavaleribrigade ladede enheder fra den tyske 20. motoriserede division. Denne hændelse fandt sted nær Chojnice i den vestlige del af Polen. Det var meningen, at angrebet skulle være på infanterienheder, der marcherede mod øst, men polakkerne blev overrasket af tyske kampvogne og panservogne, som dukkede op ud af ingenting. Det var en massakre!

Den tyske propaganda fattede hurtigt situationen og inkorporerede en - iscenesat - kavaleriangreb i en af deres propagandafilm - Geschwader Lützow - fra 1941. (I filmen Luftwaffe Avia 534B trænerne - af tjekkisk oprindelse - fungerede som polske PZL-11 jagerfly, jf. http://www.dalnet.se/~surfcity/avia_germany.htm.) Det tyske filmselskab UFA viste lignende scener i ugentlige nyhedsfilm; min far har stærke erindringer fra at se denne dreng i begyndelsen af 1940'erne.

Det polske kavaleri sidste store anfald

Erindringerne fra en tidligere delingschef for det polske 3rd Light Horse Regiment - M. Kamil Dziewannowski - blev offentliggjort i US Army magazine *Army* i april 1970. I dag er teksten tilgængelig på nettet - fra den polsk-amerikanske hjemmeside Polish News <http://www.polishnews.com/fulltext/history/2001/history4.shtml>. Et par billeder af polsk kavaleri er også inkluderet.

Anklagen, der fandt sted den 10. september 1939 (teksten angiver den 9. september som datoen for sigtelsen, men dette er ikke i rækkefølge med de andre begivenheder nævnt i erindringerne). Resultatet af angrebet var meget anderledes end det første polske kavaleriangreb.

Det polske kavaleri i 1939

Følgende URL'er præsenterer oplysninger om det polske kavaleri i 1939:

Organisation: http://www.freeport-tech.com/wwii/029_poland/organizations/brig_cav.html

Våben og udstyr: <http://www.heroica.org/polish.htm>

Pansrede køretøjer: <http://derela.republika.pl/armcarpl.htm>

Frem! Følg mig! Det sidste angreb fra det polske kavaleri

I sin fremragende bog *The Cavalry of World War II*, Orbis Publishing Limited, London 1979, ISBN 0 85613 022 2, Janusz Piekalkiewicz fortæller følgende historie om, hvad der må være den allersidste sigtelse foretaget af Polsk kavaleri - fra den første polske hær, i sovjetisk tjeneste:

"Vorpommern om morgenen den 1. marts 1945. En kølig vind fejede lave, tunge, truende skyer hen over det bølgende landskab; små søer funkede blandt de mørke skove, og hist og her kunne man stadig se pletter af snavset sne. I en landsby tæt på den lille by Schönfeld spillede militærkorpset den polske nationalsang "Polen er endnu ikke tabt". ["Dobrowski Marski" på polsk, så vidt jeg ved/PEFIN.]

To kavaleri-eskadroner travede foran en gruppe højtstående officerer. En af eskadronerne under løjtnant Spisacki trillede rundt til højre mod skoven, mens den anden under løjtnant Starak bevægede sig ligeud mod jernbanen. Et par kilometer længere fremme, i en dal, lå Schönfeld, bag flade enge på kryds og tværs som et skakbræt med vandingskanaler. Byen blev delt af jernbanelinjen med en hovedvej, der gik direkte parallelt; på begge sider var søer, mens der udenfor var flere enge og skove. Det var her den pommerske "mur" lå - den sidste tyske forsvarslinje mellem Oder og Berlin.

Rytterne fra 1. Samodzielna Warszawska Brygada Kawalerii - en kavaleribrigade, der kæmpede på Sovjetunionens side som en del af 1. Armia WP, den 1. polske folkehær - havde en hård nød at knække: de skulle bryde igennem Pommerske væg, hvis det overhovedet er muligt. Polakkerne havde allerede forsøgt at storme de tyske linjer i to dage. Kampvognene og infanteriets stormende parti havde siddet fast i mosemarkerne den foregående dag og blev derefter udslettet i et hagl af panserværnsgranatild fra kraftige kampvognssprænger, godt camoufleret i vandingsgrøfterne. Infanteriet blev tvunget til at trække sig tilbage med store tab under kraftig maskingeværlid. Opgaven, som T-34 kampvognene og overfaldsinfanteriet ikke havde formået at nå, skulle nu varetages af to kavaleri-eskadroner støttet af de resterende kampvogne. Kavaleriet kunne kun håbe på, at tyskerne ville rette deres panserværnsskydning mod T-34'erne og ikke mod hestene.

Et par kampvogne bevægede sig i kø mod hovedvejen, og et rødt meget lys svævede op i luften i en høj bue:

dette var signalet til kavaleriet om at angribe. Eskadronchefen løjtnant Starak løftede sin sabel og beordrede: "Frem - følg mig!" Råbende "hurra" galopperede de af sted og krydsede hurtigt vejen. Tykke røgbølger fra de brændende tanke dannede et beskyttende tæppe. De var hurtigt over for de forfærdede og forbavsede panserværnsskytter: "Russiske kosakker, russiske kosakker!" Kanonerne havde formentlig troet, at det var umuligt, at kavaleri ville ledsage kampvognene. Bag de tyske stillinger steg ryttere af og angreb bagfra.

Den anden eskadron, under løjtnant Spisacki, var samlet i et lille lig og var snart i vanskeligheder. Allerede før deres angreb havde en del af kampvognsstyrken siddet fast i tykt mudder og stod nu i flammer, ramt fra siden af tysk panserværnsild. De eksploderende tanke gjorde hestene sky, og den tykke sorte røg skabte forvirring. Den galoperede blindt igennem. I skyttegravene foran dem var alt stille, så pludselig udbrød skydning. Muligvis var tyskerne et øjeblik blevet forvirret over synet af kavaleriet, der galopperede mod dem. Eskadronens ryttere sprang over de forreste tyske stillinger, fandt dækning i et hul et stykke fra Schönfeld og steg af. Det var den sidste polske kavaleriangreb i historien.

Begge eskadroner kæmpede sig nærmere byen. Og hen på aftenen var Schönfeld, som var befæstet med et par grave, med kampvogns- og infanteristøtte blevet taget til fange. Infanterietabene var 370 døde og sårede, men kavaleriet mistede kun syv uhlands."

Det polske kavaleri, der tjener langs den røde hær

For yderligere information om 1st Independent Warszawska Cavalry Brigade henvises til:

Røde død, sovjetiske bjerge, flåde, NKVD og allierede divisioner og brigader 1941-1945 af Charles Sharp, bind VII i serien Soviet Order of Battle World War II - En organisatorisk historie om de store kampeheder i den sovjetiske hær, George F. Nafziger 1995.

Angående tegningen

Skønt ukorrekt i mange detaljer - f.eks. polske og tyske uniformer - viser tegningen et billede i overensstemmelse med myten. Derudover synes jeg det er meget imponerende.

Tegningen stammer fra et italiensk magasin omkring 1960 bedømt ud fra teksten på bagsiden.

Per Finsted